Dosarul nr. 2c-1350/2026
2-26076608-12-2c-16062026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 septembrie 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Galina Ciobanu, examinând, *în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă*, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de „PROASPAT-PROD" S.R.L. împotriva Î.C.S. „VISTARCOM" S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La 16 iunie 2026, „PROASPAT-PROD" S.R.L., prin intermediul reprezentantei Cebotari Doina, a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva Î.C.S. „VISTARCOM" S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, între SRL „Proaspat-Prod", în calitate de vânzător, pe de o parte și SRL „Vistarcom" în calitate de cumpărător pe de o altă parte a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 182/21-K/30 din 31 decembrie 2020.

În conformitate cu art. 1108 alin. (1) din Cod civil al Republica Moldova, prin contractul de vânzare- cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Specifică că, pe parcursul desfășurării activității comerciale și întru executarea obligațiilor, vânzătorul a livrat marfă, care a fost recepționată de către pârâta, fără careva obiecții, referitor la calitate și cantitate. În conformitate cu prevederile contractului de vânzare-cumpărare, părțile au constatat că în termen de 5 zile bancare din ziua livrării, cumpărătorul va achita vânzătorului prețul pentru marfa livrată. Astfel, menționează că pârâta a semnat facturile fiscale, le-a sigilat, fapt prin care a confirmat primirea mărfii, astfel obligându-se să achite prețul acesteia. Din conținutul analizei documentelor contabile ale vânzătorului, se constată faptul că pârâta înregistrează în evidența contabilă o datorie principală în sumă de 40905,93 lei, fapt confirmat prin actul de verificare a decontărilor reciproce.

Notează că, la data de 20 martie 2026, în adresa conducerii SRL „Vistarcom" a fost

transmisă somație de plată, prin care debitorul a fost informat suplimentar despre necesitatea achitării sumei restante, fiind indicat că, în caz contrar, vânzătorul va depune cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată. La data de 27 martie 2026, somația de plată a fost recepționată de către pârâtă, însă nu a manifestat buna-credință și nu și-a onorat obligația de a achita datoria.

Potrivit art. 10 alin. (1) al Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

În conformitate cu art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

În conformitate cu prevederile art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 alin. (2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Consecvent, potrivit art. 942 alin. (1) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă, calculată din ziua imediat următoare scadenței și până la data executării obligației. Conform art. 942 alin. (2) Cod civil, rata dobânzii de întârziere se determină prin raportare la rata prevăzută de art. 874 Cod civil, majorată cu 9 puncte procentuale pe an în raporturile în care debitorul nu are calitatea de consumator.

La rândul său, art. 874 Cod civil stabilește că rata dobânzii este raportată la rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, aplicabilă pentru semestrul corespunzător, respectiv rata în vigoare la data de 1 ianuarie pentru primul semestru al anului și rata în vigoare la data de 1 iulie pentru al doilea semestru al anului.

Specifică reclamanta că, în prezenta cauză, pârâta avea obligația contractuală de a achita prețul mărfii livrate în termen de 5 zile bancare de la livrare. Neachitarea la scadență a sumelor datorate constituie întârziere în executarea obligației pecuniare și atrage aplicarea dobânzii de întârziere în condițiile art. 942 Cod civil.

Dobânda de întârziere a fost calculată pentru toate sumele neachitate incluse în prezenta acțiune, aferente fiecărei facturi fiscale, în funcție de data scadenței, perioada de întârziere și rata legală aplicabilă potrivit art. 942 alin. (2) coroborat cu art. 874 Cod civil.

Prin urmare, reclamanta solicită încasarea dobânzii de întârziere calculate conform

art. 942 și art. 874 Cod civil, potrivit calculului anexat, ca efect legal al neexecutării la termen de către pârâtă a obligației pecuniare asumate.

Așadar, remarcă că, descifrarea datoriei principale, dobânzii de întârziere și modului de formare a acesteia se confirmă prin facturile fiscale. Respectiv, prin factura fiscală seria AAV nr. 2997563 din 11 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1531,80 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2997565 din 11 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 526,78 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2997566 din 11 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 323,70 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2997976 din 12 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1 073,96 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2997980 din 12 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 820,24 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2997982 din 12 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 292,95 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2997983 din 12 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 143,85 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2997985 din 12 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 808,26 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2998336 din 13 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 257,85 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2998337 din 13 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 426,50 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2998338 din 13 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 224,25 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2998340 din 13 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 154,20 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2998772 din 14 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul

livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 257,85 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2998783 din 14 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1800,05 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2998789 din 14 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 983,27 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2998790 din 14 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 482,85 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2998792 din 14 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 144,34 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2998793 din 14 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 288,45 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2999193 din 16 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1862,05 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2999198 din 16 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 412,20 lei. Prin factura fiscală seria AAV, nr. 2999199 din 16 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 285,20 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2999204 din 16 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 135,90 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2999209 din 16 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 331,99 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2999420 din 17 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 281,25 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2999421 din 17 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 788,52 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2999422 din 17 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 187,41 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2999902 din 18 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către

ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 480,22 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2999903 din 18 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 151,65 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 2999905 din 18 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 290,52 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3000300 din 19 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1371,69 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3000301 din 19 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 336,96 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3000302 din 19 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 3250,94 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3000735 din 20 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1306,03 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3000736 din 20 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 142,95 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3001177 din 21 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 743,40 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3001178 din 21 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1529,06 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3001581 din 23 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1010,45 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3001881 din 24 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 184,55 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3001883 din 24 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 507,04 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3001887 din 24 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 148,05 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3002405 din 25 decembrie 2024 semnată și

ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 3350,40 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3002407 din 25 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1344,12 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3002879 din 26 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1476,23 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 3002880 din 26 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 215,85 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5074446 din 28 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 287,68 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075043 din 30 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1271,17 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075045 din 30 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 282,97 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075044 din 30 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 353,16 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075327 din 31 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 1665,19 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075332 din 31 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 423,78 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075332 din 31 decembrie 2024 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 423,78 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075566 din 03 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 456,18 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075569 din 03 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 323,06 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075571 din 03 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor șl acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 178,65 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075572

din 03 ianuarie 2025 semnată șl ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 568,90 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075574 din 03 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor șl acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 615,04 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075623 din 03 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 220,95 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075958 din 04 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 292,89 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5075960 din 04 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 148,65 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5076756 din 06 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 156,40 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5077058 din 09 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 436,73 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5077062 din 09 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 153,68 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5077067 din 09 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 453,45 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5077072 din 09 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 348,98 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5077074 din 09 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 663,79 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5077723 din 11 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 503,56 lei. Prin factura fiscală seria AAV nr. 5077724 din 11 ianuarie 2025 semnată și ștampilată de către ambele părți se confirmă faptul livrării de către creditor și acceptării/primirii de către debitor a mărfii pe sumă totală de 284,95 lei.

Reieșind din cele expuse mai sus și în conformitate cu prevederile art. 308, 774, 776, 858, 942, 992, 1108 alin. (1) Cod civil, art. 38, 166, 167, 174, 175 Cod de procedură

civilă al RM, solicită:

- admiterea prezentei cereri de chemare în judecată;

- în scopul asigurării acțiunii, emiterea unei încheieri de aplicare a sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești ale pârâtei SRL „Vistarcom” în limita valorii revendicărilor din acțiune;

- încasarea din contul pârâtei SRL „Vistarcom” în beneficiul reclamantei SRL „Proaspat-Prod”, IDNO: ***** a datoriei principale în mărime de 40905,93 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 6719,54 lei din data imediat următoare scadenței fiecărei facturi fiscale și până la data achitării integrale a datoriei, conform calculului anexat;

- încasarea din contul pârâtei SRL „Vistarcom” în beneficiul reclamantei SRL „Proaspat-Prod” a taxei de stat în mărime de 1954,98 lei;

- a examina prezenta cererea de chemare în judecată, ca cererea cu valoare redusă, în lipsa părții reclamante, în baza probelor anexate la dosar.

Acțiunea a fost acceptată în procedura scrisă, care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art. 276^2 din Codul de procedură civilă, prin încheierea din 17 iunie 2026. (f.d. 69-69 verso).

Prin încheierea din 17 iunie 2026, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii înaintată de „PROASPAT-PROD” S.R.L., în cadrul examinării cererii de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă, depusă de „Proaspat-Prod” S.R.L. împotriva Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 70-72)

La 21 iulie 2026, reprezentantul Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L. – administratorul Razloga Dmitrii a expediat prin intermediul factorului poștal electronic referință (f.d. 47-85), în conținutul căreia s-a indicat că, nu recunoaște existența unei datorii certe, lichide și exigibile față de reclamantă. Facturile fiscale invocate confirmă livrări individuale, însă nu confirmă soldul net al raporturilor dintre părți după aplicarea mecanismului contractual de reținere și compensare a penalităților datorate de furnizor pentru neexecutarea ori executarea necorespunzătoare a comenzilor.

Menționează că, acțiunea este neîntemeiată în fapt și în drept, deoarece reclamanta pornește de la o premisă contractuală falsă privind scadența, ignoră clauzele referitoare la răspunderea furnizorului și la reținerea penalităților, nu prezintă o reconciliere transparentă a soldului și solicită dobândă de întârziere asupra unei creanțe care a fost stinsă, cel puțin în limita sumei de 40905,60 lei, prin mecanismul convenit de părți. Pârâta recunoaște exclusiv faptul existenței raporturilor comerciale și al recepționării unor mărfuri conform facturilor fiscale. Pârâta nu recunoaște că totalul brut al facturilor

reprezintă o datorie netă, nu recunoaște calculul dobânzii și nu recunoaște pretinsul risc de neexecutare invocat pentru sechestru.

În subsidiar, specifică că, în ipoteza în care instanța va considera că reținerea contractuală nu a produs deja efect extinctiv, pârâta invocă stingerea prin compensare și solicită compensarea judiciară a creanțelor reciproce până la concurența sumei de 40905,60 lei, conform art. 974-976 Cod civil și clauzelor 7.6, 8.4.1, 8.4.2 și 8.9 din contract.

Le fel, specifică pârâta că, la 31 decembrie 2020, părțile au încheiat contractul de furnizare nr. 182/21-K/30. Deși termenul inițial a fost stabilit până la 31 decembrie 2021, pct. 12.3 prevede expres că, dacă părțile continuă raporturile după expirare, livrările și celelalte condiții rămân guvernate de contract până la încheierea unui contract nou sau prelungirea celui existent. Prin urmare, clauzele contractului și anexele sale sunt opozabile livrărilor din decembrie 2024 - ianuarie 2025 invocate în acțiune. Contrar afirmației reclamantei, termenul de plată nu este de 5 zile bancare de la livrare. Pct. 7.1. trimite expres la Anexa nr. 2, iar pct. 3 din Anexa nr. 2 stabilește decontarea „în termen de 30 de zile calendaristice din momentul livrării mărfii”. Pct. 7.2 nu stabilește scadența. Acesta reglementează exclusiv o penalitate contractuală aplicabilă atunci când plata, deja scadentă potrivit pct. 7.1 și Anexei nr. 2, este întârziată cu mai mult de 5 zile bancare. Reclamanta confundă nepermis termenul de grație pentru aplicarea unei penalități cu termenul principal de executare a obligației de plată. Pct. 8.4.1 prevede că, dacă cererea/comanda cumpărătorului nu este executată, furnizorul datorează o penalitate de 40% din valoarea mărfii comandate. Pct. 8.4.2 prevede o penalitate de 10% din valoarea mărfii nelivrate atunci când livrarea este sub 90% din cantitatea comandată pentru fiecare articol. Pct. 7.6 autorizează expres Vistarcom, independent și fără coordonare suplimentară cu furnizorul, în baza contractului și a pretenției scrise, să rețină din mijloacele bănești datorate furnizorului costul serviciilor, penalitățile și alte sume contractuale. Furnizorul dispune de 7 zile calendaristice pentru contestare; în lipsa contestării în termen, pretenția se consideră acceptată tacit. Pct. 8.9 reia aceeași procedură: în caz de neexecutare de către furnizor, cumpărătorul transmite o pretenție scrisă cu documentele justificative; dacă furnizorul nu o contestă în 7 zile și o ignoră, cumpărătorul poate aplica pct. 7.6. Aceste clauze nu au fost declarate nule, nu au fost anulate și nu pot fi înlăturate unilateral de reclamantă.

Menționează că, pe parcursul colaborării, S.R.L. „Proaspat-Prod” a înregistrat neexecutări și livrări incomplete ale comenzilor transmise prin portalul contractual. Pentru aceste încălcări, Vistarcom a emis pretenții în temeiul pct. 8.4.1 și 8.4.2, în cuantum total de 40905,60 lei. Pretențiile, împreună cu actele justificative, au fost expediate și recepționate de reclamantă. Reclamanta nu a contestat pretențiile respective

în termenul contractual de 7 zile și nici nu a prezentat, în acel termen, probe care să infirme comenzile, cantitățile nelivrate ori calculul penalităților. Conform pct. 7.6 și 8.9, tăcerea sa a produs efectul contractual al acceptării tacite. În consecință, Vistarcom a reținut suma de 40 905,60 lei din mijloacele ce urmau a fi achitate furnizorului. Reținerea nu reprezintă refuz arbitrar de plată, ci executarea unui mecanism bilateral prevăzut expres de contract, acceptat de ambii profesioniști la semnarea acestuia. Poziția a fost comunicată reclamantei și extrajudiciar, prin răspunsul Vistarcom la solicitarea acesteia, în care au fost indicate clauzele contractuale, cuantumul penalităților și efectul decontării. Prin urmare, afirmația că pârâta „nu a intenționat să rezolve pe cale amiabilă litigiul” este contrazisă de înscrisurile pârâtei.

Mai notează partea pârâtă că, reclamanta solicită 40 905,93 lei, însă lista facturilor din pag. 2-5 ale cererii nu conduce, prin simplă însumare, la această valoare. Recalcularea aritmetică a sumelor expuse în cerere indică următoarele: totalul tuturor pozițiilor enumerate, inclusiv repetarea – 42779,37 lei (rezultă din însumarea sumelor reproduse în cerere); factura AAV nr. 5075332 din 31 decembrie 2024 – 423,78 lei (este indicată de două ori, cu aceeași dată și aceeași sumă); total după eliminarea duplicării aparente – 42355,59 lei (nu coincide cu suma cerută); suma principală solicitată – 40905,93 lei (diferență neexplicată de 1449,66 lei față de totalul fără duplicare). Această discrepanță demonstrează că acțiunea nu conține un calcul verificabil al datoriei principale. Reclamanta nu explică plățile parțiale, compensările, reducerile comerciale, stornările, retururile, serviciile și penalitățile operate, nici modul de imputare a fiecărei plăți asupra facturilor. Factura fiscală AAV nr. 5075332 din 31 decembrie 2024, în sumă de 423,78 lei, este reprodusă de două ori în cerere. O asemenea duplicare exclude concluzia că lista anexată este, prin ea însăși, o evidență exactă și suficientă a debitului. Suma pretinsă de 40905,93 lei diferă cu 0,33 lei de cuantumul de 40905,60 lei reținut de Vistarcom cu titlu de penalități. Diferența nu este explicată și nu poate fi acordată prin prezumție. Reclamanta trebuie să demonstreze distinct existența, proveniența și scadența oricărui sold rezidual. Semnarea facturilor dovedește predarea și recepționarea mărfurilor menționate în fiecare factură. Ea nu constituie recunoașterea unui sold final, nu exclude existența creanțelor reciproce și nu anulează dreptul contractual al cumpărătorului de a reține penalități din sumele datorate furnizorului. Reclamanta invocă un „act de verificare a decontărilor reciproce”. Pârâta solicită prezentarea originalului și verificarea semnăturilor și împuternicirilor. În măsura în care actul este unilateral, nesemnat de reprezentantul autorizat al Vistarcom ori nu reflectă penalitățile contestate în prezentul proces, acesta reprezintă doar o evidență contabilă internă și nu o recunoaștere bilaterală a datoriei.

Invocă că, conform art. 774, 775, 776 și 858 Cod civil, obligațiile născute din

contract trebuie executate în mod corespunzător și cu bună-credință. Reclamanta nu poate selecta doar clauza privind plata prețului, ignorând clauzele corelative privind executarea comenzilor, penalitățile și decontarea lor.

Art. 901 alin. (5) Cod civil, califică drept neexecutare orice abatere de la executarea corespunzătoare, inclusiv neexecutarea totală sau parțială, executarea necorespunzătoare ori cu întârziere. Neexecutarea comenzilor și livrările sub cantitatea convenită atrag clauzele 8.4.1 și 8.4.2.

Potrivit art. 947 Cod civil, clauza penală reprezintă evaluarea anticipată a consecințelor neexecutării. Pentru încasarea penalității contractuale nu este necesară demonstrarea separată a unui prejudiciu în același cuantum, atât timp cât sunt probate obligația, neexecutarea și calculul conform clauzei.

Art. 974 Cod civil, reglementează stingerea reciprocă a obligațiilor și creanțelor opuse, certe, lichide, de aceeași natură și exigibile. Art. 976 permite compensarea convențională. Pct. 7.6 și 8.9 reprezintă tocmai acordul prealabil al părților asupra mecanismului de reținere și compensare a penalităților din prețul mărfii.

Remarcă pârâta că, caracterul cert și lichid al penalităților rezultă din pretențiile individualizate, calculul procentual prevăzut de contract, documentele privind comenzile și livrările, precum și din necontestarea lor în termenul contractual. Exigibilitatea rezultă din împlinirea termenului de 7 zile și activarea dreptului Vistarcom de a aplica pct. 7.6. Invocarea compensării deja operate constituie o apărare materială împotriva pretenției de plată, nu o recunoaștere a datoriei. În subsidiar, dacă instanța va aprecia că este necesară intervenția judiciară, art. 975 Cod civil permite pronunțarea compensării la cererea creditorului care justifică un interes. Creanțele urmează a fi stinse până la concurența cuantumului mai mic. Conduita reclamantei - necontestarea pretențiilor în termen, urmată de solicitarea judiciară a sumelor brute ca și cum clauzele 7.6 și 8.9 nu ar exista - este incompatibilă cu obligația de bună-credință și cu interdicția conduitei contradictorii în raporturile obligaționale dintre profesioniști.

Menționează că, dobânda de întârziere prevăzută de art. 942 Cod civil poate curge numai pentru o sumă de bani neachitată la scadență și numai în perioada în care există o obligație pecuniară netă, exigibilă și neexecutată. Reclamanta nu a demonstrat aceste condiții. Calculul reclamantei este construit pe scadența eronată de 5 zile bancare. Termenul contractual real este de 30 de zile calendaristice de la livrare. Prin urmare, pentru fiecare factură, data inițială a calculului trebuie deplasată corespunzător, iar eventualul calcul trebuie refăcut separat, cu indicarea ratei aplicabile fiecărui semestru și a numărului exact de zile. Dobânda este accesorie creanței principale. În măsura în care prețul a fost stins prin reținere/compensare, nu poate curge dobândă după data stingerii. Reclamanta nu indică data fiecărei compensări, nu exclude sumele compensate din baza

de calcul și nu demonstrează că soldul asupra căruia aplică dobânda a rămas constant. Cererea menționează generic un „calcul anexat”, fără a reda în cuprins formula completă și fără a permite verificarea legăturii dintre fiecare factură, scadența corectă, plățile efectuate, compensările și rata legală. În lipsa unui calcul inteligibil și verificabil, suma de 6719,54 lei trebuie respinsă. Chiar și în ipoteza existenței unui sold rezidual de 0,33 lei - fapt nerecunoscut și neprobat - dobânda de 6 719,54 lei este manifest incompatibilă cu caracterul accesoriu și proporțional al dobânzii, deoarece baza principală ar fi aproape integral stinsă. Prin urmare reține că, va combate susținerile reclamantei. Așadar „Termenul de plată este de 5 zile bancare”: Fals. Pct. 7.1 și pct. 3 din Anexa nr. 2 stabilesc 30 de zile calendaristice. Cele 5 zile din pct. 7.2 reprezintă pragul suplimentar pentru penalitatea contractuală, nu scadența prețului. „Facturile semnate confirmă datoria de 40 905,93 lei”: Facturile confirmă livrările individuale, nu soldul net. Ele trebuie coroborate cu plățile, returile, stornările, reducerile, serviciile și penalitățile reținute conform contractului. „Actul de verificare confirmă datoria”: Numai un act bilateral autentic, semnat de reprezentanți autorizați și care reflectă toate creanțele reciproce ar putea avea relevanță sporită. Un document unilateral sau incomplet nu echivalează cu recunoașterea datoriei. „VISTARCOM nu a răspuns și nu a urmărit soluționarea amiabilă”: Contrazis de răspunsul extrajudiciar al VISTARCOM și de pretențiile contractuale transmise furnizorului. Reclamanta confundă dezacordul asupra soldului cu refuzul dialogului. „VISTARCOM a manifestat rea-credință timp de peste un an”: Afirmație calificativă, lipsită de probă. Reținerea efectuată în temeiul clauzelor contractuale nu poate fi transformată, prin simplă etichetare, în rea-credință. „Există alte litigii și hotărâri împotriva VISTARCOM”: Circumstanțele altor cauze nu dovedesc existența datoriei din prezentul dosar și nu pot substitui proba elementelor concrete ale acțiunii. Reclamanta nu identifică dosarele, obiectul, stadiul, caracterul definitiv ori legătura lor cu prezentul litigiu. „Reclamanta a suferit prejudiciu material”: Acțiunea solicită preț și dobândă, nu un prejudiciu distinct individualizat și probat. Simpla livrare a mărfii nu exclude răspunderea reclamantei pentru nelivrarea altor comenzi și compensarea consecințelor contractuale. „Suma este certă și exigibilă”: Contrazis de termenul de plată indicat greșit, duplicarea facturii nr. 5075332, diferența aritmetică de 1449,66 lei și omiterea penalităților de 40905,60 lei.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile. Reclamanta trebuia să dovedească nu doar livrarea, ci soldul net exact, scadența corectă, lipsa stingerii prin compensare și calculul dobânzii.

Menționează că, reclamanta solicită plata unui sold brut fără să țină cont de penalitățile contractuale, indică greșit scadența, prezintă o listă de facturi cu duplicări și

neconcordanțe, nu justifică aritmetic suma principală și calculează dobândă asupra unei creanțe contestate și stinse prin mecanismul contractual.

În lipsa unei creanțe principale certe, lichide și exigibile, pretenția accesorie privind dobânda și cererea de sechestru nu au suport juridic. Admiterea acțiunii ar înlătura selectiv clauzele contractuale asumate de reclamantă și ar permite acesteia să beneficieze de propria neexecutare.

În baza celor expuse și în temeiul art. 118, 174-177, 180, 182, 186, 276^3 din Codul de procedură civilă, art. 774-776, 858, 901 alin. (5), 942, 947, 974-976 din Codul civil, precum și al pct. 7.1, 7.6, 8.4.1, 8.4.2, 8.9, 9.2, 12.3 și al pct. 3 din Anexa nr. 2 la contractul nr. 182/21-K/30, partea pârâtă solicită admiterea referinței și înscrisurilor anexate la materialele cauzei; respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Proaspăt-Prod" privind încasarea sumei din contul Î.C.S. „Vistarcom" S.R.L.; respingerea cererii de asigurare a acțiunii. Dacă sechestrul a fost deja aplicat, anulării lui. În subsidiar, obligarea reclamantei la depunerea unei cauțiuni corespunzătoare prejudiciului potențial.

La 21 august 2026, reprezentantul părții reclamante Cebotari Doina a expediat prin intermediul factorului poștal electronic, observații la referința depusă de partea pârâtă (f.d. 87-91), în conținutul cărora s-a indicat că pct. 7.6 și 8.9 din contract prevăd dreptul furnizorului de a contesta pretenția cumpărătorului în termen de 7 zile calendaristice, acceptarea tacită putând interveni numai în lipsa unei asemenea contestări. Aceste clauze urmează a fi aplicate cu respectarea principiului bunei-credințe prevăzut de art. 775 Cod civil și a obligației de executare corespunzătoare a obligațiilor prevăzută de art. 858 Cod civil. În speță, înscrisul Î.C.S. „Vistarcom" privind penalitatea este datat 03 iulie 2025, iar la 07 iulie 2025 S.R.L. „Proaspat-Prod" a contestat expres, prin răspunsul nr. 07/07-vistarcom, legalitatea și temeinicia penalității de 40905,60 lei. Prin urmare, penalitatea nu poate fi considerată acceptată tacit. Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, pârâtei îi revine sarcina de a demonstra circumstanțele pe care își întemeiază obiecțiile, inclusiv existența și cuantumul creanței din penalități. Totodată, conform art. 974 Cod civil, compensarea poate opera numai în privința unor creanțe reciproce certe, lichide și exigibile. În consecință, în condițiile în care penalitatea a fost contestată în termen, ÎCS „Vistarcom" nu poate invoca acceptarea tacită și nici stingerea automată a datoriei prin compensare, fără a demonstra în mod corespunzător temeinicia, cuantumul și exigibilitatea pretinsei creanțe din penalități. În propriul răspuns extrajudiciar, Î.C.S. „Vistarcom" S.R.L. afirmă că suma de 40905,60 lei a fost încasată cu titlu de penalitate din mijloacele bănești, care urmau a fi achitate furnizorului pentru marfa livrată. Prin această formulare, pârâta confirmă existența unei obligații pecuniare față de reclamantă pentru marfa livrată, susținând doar că aceasta ar fi fost ulterior stinsă prin reținerea

pretinselor penalități. Astfel, apărarea pârâtei se întemeiază pe un pretins fapt extinctiv al obligației. În aceste condiții, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, Î.C.S. „Vistarcom” este ținută să demonstreze existența și cuantumul creanței din penalități, exigibilitatea acesteia, precum și îndeplinirea condițiilor necesare pentru stingerea prin compensare. Simpla afirmație unilaterală că o anumită sumă a fost „reținută” nu dovedește, prin ea însăși, stingerea obligației de plată. Efectul extinctiv poate fi reținut numai dacă sunt întrunite și probate condițiile prevăzute de contract și de art. 974 Cod civil privind compensarea. Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile. Î.C.S. „Vistarcom” invocă o creanță proprie în cuantum de 40905,60 lei; prin urmare, acesteia îi revine sarcina de a demonstra elementele constitutive ale creanței. În raport cu pct. 8.4,1 și 8.4.2 din contract, era necesară individualizarea fiecărei comenzi pretins neexecutate sau executate sub limita de 90%, indicarea produselor și cantităților comandate, a cantităților efectiv livrate, a termenelor de livrare, a valorii de bază asupra căreia s-a aplicat procentul de 40% sau 10%, precum și prezentarea unui calcul aritmetic verificabil. În referință și în înscrisul din 03 iulie 2025 pârâta formulează afirmații generale despre existența unor comenzi și neexecutări, dar nu oferă un tablou individualizat din care instanța să poată verifica modul concret în care s-a format suma de 40905,60 lei. Nici simpla mențiune că anumite probe ar fi „păstrate în original” nu poate substitui administrarea acestora în proces. Mai mult, pct. 8.9 din contract obligă cumpărătorul să transmită pretenția cu anexarea documentelor care confirmă temeinicia acesteia. În lipsa dovezii că pentru fiecare penalitate au fost comunicate documentele justificative corespunzătoare, nu se poate considera că mecanismul contractual a fost respectat integral. În consecință, pârâta nu poate solicita instanței să pornească de la prezumția că o penalitate calculată unilateral este corectă. Existența clauzei penale nu echivalează cu dovada faptului concret al neexecutării și nici cu dovada cuantumului datorat.

Indică că, potrivit art. 974 Cod civil, stingerea obligațiilor prin compensare poate opera numai în prezența unor creanțe reciproce certe, lichide, de aceeași natură și exigibile, aceste condiții fiind cumulative. Întrucât Î.C.S. „Vistarcom” invocă compensarea drept fapt extinctiv al obligației sale de plată, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, anume pârâtei îi revine sarcina de a demonstra întrunirea tuturor condițiilor necesare producerii efectului extinctiv. Or, pretinsa creanță de 40905,60 lei nu întrunește aceste cerințe. Aceasta a fost contestată expres de reclamantă, iar pârâta nu a prezentat un calcul individualizat și nici documentele primare care să permită verificarea fiecărei pretinse penalități. în lipsa demonstrării temeiului și cuantumului creanței opuse, aceasta nu poate fi considerată certă și lichidă și, implicit, nu poate constitui temei pentru stingerea datoriei rezultate din marfa efectiv livrată și recepționată. Mai mult, Î.C.S.

„Vistarcom” invocă multiple penalități în raport cu mai multe obligații de plată aferente unor facturi distincte, fără a individualiza care creanță a fost compensată cu care datorie, în ce cuantum și la ce dată. O simplă afirmație globală că suma de 40905,60 lei ar fi fost „reținută” nu permite verificarea obiectului, întinderii și momentului pretinsei compensări. Prin urmare, pârâta nu a demonstrat producerea efectului juridic extinctiv pe care îl invocă. Simpla existență a unei pretenții unilaterale din penalități nu echivalează cu existența unei creanțe apte de compensare și nu poate conduce, prin ea însăși, la stingerea obligației certe de plată pentru marfa livrată reclamantei.

Mai menționează că, pârâta invocă și compensarea convențională. Chiar dacă pct. 7.6 și 8.9 sunt privite ca un acord anticipat privind modalitatea de decontare a unor creanțe reciproce, acest acord trebuie aplicat în limitele exacte stabilite de părți. Contractul nu prevede că orice sumă calculată unilateral de cumpărător devine definitivă indiferent de poziția furnizorului. Dimpotrivă, contractul instituie expres un drept de contestare în termen de 7 zile și leagă acceptarea tacită de lipsa contestării. Cum reclamanta a contestat penalitatea în termen, Î.C.S. „Vistarcom” nu poate utiliza art. 976 Cod civil pentru a înlătura chiar condiția contractuală pe care părțile au instituit-o. În subsidiar, Î.C.S. „Vistarcom” solicită instanței să dispună compensarea judiciară. Această solicitare este diferită de simpla apărare potrivit căreia o compensare ar fi avut deja loc anterior. Prin aceasta, pârâta urmărește constatarea judiciară a unei creanțe proprii și stingerea reciprocă a pretențiilor. Art. 172-173 Cod de procedură civilă, reglementează cererea reconvențională, iar art. 173 alin. (1) lit. a) prevede expres primirea acesteia atunci când urmărește compensarea pretenției inițiale. În procedura cererilor cu valoare redusă, art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă permite, de asemenea, depunerea cererii reconvenționale în condițiile art. 172 și 173. Î.C.S. „Vistarcom” nu a formulat o cerere reconvențională distinctă, nu a individualizat complet obiectul și temeiul propriei pretenții și nu a prezentat probatoriul necesar constatării judiciare a creanței din penalități. în aceste condiții, solicitarea de compensare judiciară inserată în referință nu poate suplini o acțiune reconvențională. Iar chiar dacă instanța ar examina argumentul doar ca apărare materială, acesta urmează a fi respins pentru lipsa probării creanței opuse. Facturile fiscale anexate cererii, individualizează livrările efectuate și sunt invocate ca înscrisuri semnate și ștampilate de părți. Pârâta nu identifică în mod concret facturi pentru care marfa nu ar fi fost recepționată. Dimpotrivă, propria poziție a pârâtei pornește de la existența unor sume ce urmau să fie achitate reclamantei pentru marfa livrată. Actul de verificare a decontărilor reciproce, facturile, somația și corespondența dintre părți trebuie apreciate în ansamblu, potrivit art. 130 Cod de procedură civilă. Simpla formulare a unei suspiciuni cu privire la actul de verificare nu îl lipsește automat de valoare probatorie. Dacă pârâta contestă autenticitatea semnăturii sau împuternicirea semnatarului, această

con testare trebuie concretizată și susținută prin probe.

Reclamanta precizează că, factura AAV nr. 5075332 din 31 decembrie 2024, în sumă de 423,78 lei, a fost indicată de două ori în partea descriptivă a cererii. Aceasta reprezintă o eroare materială de redactare, iar factura respectivă urmează a fi luată în calcul o singură dată. Eroarea materială nu conduce la inexistența creanței și nu justifică respingerea cererii. Chiar calculul pârâtei arată că totalul facturilor după eliminarea dublării este superior soldului principal solicitat. Aceasta demonstrează că suma din petit reprezintă un sold rezultat din raporturile contabile dintre părți, nu simpla însumare brută a tuturor facturilor reproduse în cerere. Mai mult, pârâta afirmă că a reținut 40905,60 lei din sumele ce urmau să fie plătite reclamantei. Prin urmare, eroarea materială din lista facturilor nu poate anula recunoașterea pârâtei cu privire la existența unor sume datorate pentru marfa livrată. Reclamanta precizează că, potrivit pct. 7.1 din contract coroborat cu pct. 3 din Anexa nr. 2, termenul contractual de achitare a mărfii este de 30 de zile calendaristice de la livrare. Mențiunea din cererea introductivă referitoare la termenul de 5 zile bancare constituie o eroare materială de redactare și nu modifică obiectul, temeiul sau întinderea pretenției principale, scadența urmând a fi determinată în conformitate cu clauzele contractuale efectiv convenite de părți. Această precizare nu afectează în niciun mod existența și exigibilitatea datoriei principale. Facturile litigioase au fost emise în perioada decembrie 2024 - ianuarie 2025, astfel încât, chiar prin aplicarea termenului contractual corect de 30 de zile calendaristice, obligațiile de plată erau demult scadente atât la data somației din martie 2026, cât și la data sesizării instanței.

În ceea ce privește dobânda de întârziere, reclamanta își menține pretenția accesorie întemeiată pe art. 942 și art. 874 Cod civil, cu precizarea că aceasta urmează a fi calculată începând cu ziua imediat următoare expirării termenului contractual de 30 de zile aferent fiecărei facturi. În măsura în care calculul inițial a avut în vedere un moment anterior al scadenței, reclamanta solicită instanței verificarea și, după caz, ajustarea acestuia potrivit termenului contractual corect, fără depășirea cuantumului solicitat prin acțiune. O asemenea ajustare privește exclusiv modul de calcul al accesoriului și nu poate constitui temei pentru respingerea pretenției principale ori a dreptului reclamantei la dobânda legală aferentă întârzierii. Fără a recunoaște existența vreunei datorii din penalități, reclamanta invocă subsidiar art. 953 Cod civil. Chiar dacă o clauză penală poate depăși prejudiciul efectiv, instanța păstrează posibilitatea de a reduce o penalitate disproporționat de mare, în raport cu circumstanțele concrete și interesele protejate de lege. În cauza de față, pârâta solicită validarea unei penalități agregate de 40905,60 lei fără a prezenta în referință o individualizare completă a comenzilor, a valorilor de bază și a consecințelor concrete ale pretinselor neexecutări. În consecință, în ipoteza în care instanța ar constata totuși existența unor penalități, reclamanta solicită subsidiar

examinarea caracterului lor proporțional și reducerea acestora în condițiile art. 953 Cod civil.

Finalmente, reclamanta remarcă că, referința pârâtei nu infirmă temeinicia acțiunii. Pretinsa acceptare tacită a penalității de 40905,60 lei este contrazisă de răspunsul reclamantei din 07 iulie 2025, iar Î.C.S. „Vistarcom" nu a demonstrat în mod corespunzător existența, cuantumul și exigibilitatea creanței invocate din penalități și nici întrunirea condițiilor legale ale compensării.

Reieșind din cele expuse și în temeiul art. 308, 774, 776, 858, 942, 947, 953, 974-976, 992, 1108 alin. (1) Cod civil și art. 38, 118, 130, 166, 167, 172, 173, 174, 175, 276^2 și 276^3 Cod de procedură civilă, partea reclamantă solicită admiterea prezentelor observații/obiecții la referința depusă de pârâta S.R.L. „Vistarcom"; respingerea integrală, ca neîntemeiate, a argumentelor și obiecțiilor formulate de pârâta ÎCS „Vistarcom" în referință, inclusiv a susținerilor privind pretinsa stingere a datoriei prin reținerea/compensarea penalității în mărime de 40905,60 lei; respingerea solicitării pârâtei privind compensarea judiciară a pretinsei creanțe din penalități, ca neîntemeiată și neprobată; admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de SRL „Proaspat-Prod"; încasarea din contul pârâtei SRL „Vistarcom" în beneficiul reclamantei SRL „Proaspat-Prod", a datoriei principale în mărime de 40905,93 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 6719,54 lei din data imediat următoare scadenței fiecărei facturi fiscale și până la data achitării integrale a datoriei, conform calculului anexat; încasarea din contul pârâtei S.R.L. „Vistarcom" în beneficiul reclamantei SRL „Proaspat-Prod" a taxei de stat în mărime de 1954,98 lei.

Aprecierea judecătorului:

Examinând unipersonal cauza în procedură scrisă, cercetând materialele cauzei, în raport cu normele legale aplicabile speței, judecătorul consideră acțiunea întemeiată în parte și pasibilă de a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În susţinerea soluției de admitere parțială a acțiunii, judecătorul reține că, potrivit articolului 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretenţiile şi obiecțiile părţilor, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante

pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit articolului 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) al Codului de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 276^2 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În speță, obiectul raportului juridic litigios îl formează neexecutarea de către Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L. a obligației de plată a mărfurilor recepționate în baza contractului de furnizare și facturilor fiscale.

La caz, judecătorul consideră relevante prevederile art. 992 alin. (1) din Codul civil, conform cărora, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În conformitate cu art. 316 alin. (1) al Codului civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică.

Potrivit art. 858 alin. (1) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Reglementări similare fiind prescrise şi în dispozițiile art. 774, 775, 776 din Codul civil, stipulând că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii, iar debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligației. În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În conformitate cu prevederile art. 1108 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de

vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească prețul convenit.

Reieșind din materialele cauzei, se constată că, la 31 decembrie 2020, între Î.C.S. „Vistarcom" S.R.L. în calitate de cumpărător și „Proaspat-Prod" S.R.L. în calitate de furnizor, a fost încheiat contractul de furnizare nr. 182/21-K/30. (f.d. 13-24 verso)

Potrivit pct. 1.1. din contractul menționat, furnizorul se obligă să furnizeze marfă determinată, iar cumpărătorul se obligă să o primească și să efectueze plata mărfii la timp, în condițiile prezentului contract.

Conform pct. 6.1. din același contract, data livrării mărfii este data recepției mărfii la depozitul cumpărătorului indicată în factura fiscală și certificată prin semnătura persoanei împuternicite și ștampila cumpărătorului.

Respectiv, întru executarea condițiilor contractuale „Proaspat-Prod" S.R.L. a livrat Î.C.S. „Vistarcom" S.R.L. marfă în sumă totală de 41 603,39 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale anexate la materiale cauzei (Seria nr. AAV2997563 din 11 decembrie 2024; Seria nr. AAV2997565 din 11 decembrie 2024; Seria nr. AAV2997566 din 11 decembrie 2024; Seria nr. AAV2997976 din 12 decembrie 2024; Seria nr. AAV2997980 din 12 decembrie 2024; Seria nr. AAV2997982 din 12 decembrie 2024; Seria nr. AAV2997983 din 12 decembrie 2024; Seria nr. AAV2997985 din 12 decembrie 2024; Seria nr. AAV2998336 din 13 decembrie 2024; Seria nr. AAV2998337 din 13 decembrie 2024; Seria nr. AAV2998338 din 13 decembrie 2024; Seria nr. AAV2998340 din 13 decembrie 2024; Seria nr. AAV2998772 din 14 decembrie 2024; Seria nr. AAV2998783 din 14 decembrie 2024; Seria nr. AAV2998789 din 14 decembrie 2024; Seria nr. AAV2998790 din 14 decembrie 2024; Seria nr. AAV2998792 din 14 decembrie 2024; Seria nr. AAV2998793 din 14 decembrie 2024; Seria nr. AAV2999193 din 16 decembrie 2024; Seria nr. AAV2999198 din 16 decembrie 2024; Seria nr. AAV2999199 din 16 decembrie 2024; Seria nr. AAV2999204 din 16 decembrie 2024; Seria nr. AAV2999209 din 16 decembrie 2024; Seria nr. AAV2999420 din 17 decembrie 2024; Seria nr. AAV2999421 din 17 decembrie 2024; Seria nr. AAV2999422 din 17 decembrie 2024; Seria nr. AAV2999902 din 18 decembrie 2024; Seria nr. AAV2999903 din 18 decembrie 2024; Seria nr. AAV2999905 din 18 decembrie 2024; Seria nr. AAV3000300 din 19 decembrie 2024; Seria nr. AAV3000301 din 19 decembrie 2024; Seria nr. AAV3000302 din 19 decembrie 2024; Seria nr. AAV3000735 din 20 decembrie 2024; Seria nr. AAV3000736 din 20 decembrie 2024; Seria nr. AAV3001177 din 21 decembrie 2024; Seria nr. AAV3001178 din 21 decembrie 2024; Seria nr. AAV3001581 din 23 decembrie 2024; Seria nr. AAV3001881 din 24 decembrie 2024; Seria nr. AAV3001883 din 24 decembrie 2024; Seria nr. AAV3001887 din 24 decembrie 2024; Seria nr. AAV3002405 din 25 decembrie 2024; Seria nr. AAV3002407 din 25 decembrie 2024; Seria nr.

AAV3002879 din 26 decembrie 2024; Seria nr. AAV3002880 din 26 decembrie 2024; Seria nr. AAV5074446 din 28 decembrie 2024; Seria nr. AAV5075043 din 30 decembrie 2024; Seria nr. AAV5075045 din 30 decembrie 2024; Seria nr. AAV5075044 din 30 decembrie 2024; Seria nr. AAV5075327 din 31 decembrie 2024; Seria nr. Seria nr. AAV5075332 din 31 decembrie 2024; Seria nr. AAV5075566 din 03 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5075569 din 03 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5075571 din 03 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5075572 din 03 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5075574 din 03 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5075623 din 03 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5075958 din 04 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5075960 din 04 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5076756 din 06 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5077058 din 09 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5077062 din 09 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5077067 din 09 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5077072 din 09 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5077074 din 09 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5077723 din 11 ianuarie 2025; Seria nr. AAV5077724 din 11 ianuarie 2025) și actul de verificare privind deconectările reciproce pentru perioada 11 decembrie 2024 – 17 martie 2026. (f.d. 25-65 verso)

Potrivit art. 93 alin. (16) al Codului fiscal, factură fiscală este formularul tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.

Conform art. 108 alin. (5) din Codul fiscal, dacă factura fiscală este eliberată sau plata este primită până la momentul efectuării livrării, data livrării se consideră data eliberării facturii fiscale sau data primirii plății, în dependență de ce are loc mai înainte.

În acest context, judecătorul menționează că, factura fiscală reprezintă un document contabil primar cu regim special, care în conformitate cu art. 3 alin. (1) al Legii contabilității și Hotărârii Guvernului nr. 294, reprezintă confirmarea documentară și care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifica producerea unui eveniment.

Concomitent, judecătorul a stabilit că, facturile fiscale specificate supra nu au fost contestate de către partea pârâtă, ba chiar mai mult, acestea au fost semnate de către reprezentantul Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L., fiind aplicată și ștampila întreprinderii.

În același timp, este de menţionat faptul că, în lipsa unor probe contrare, actul juridic, la caz facturile fiscale sus-menționate, produc efecte juridice pentru semnatari, generând obligația pentru Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L. de a achita suma indicată în acestea.

Prin urmare se reține că, potrivit art. 309 alin. (3) din Codul civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părţi.

Conform prevederilor art. 312 al Codului civil, consimțământul este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic și este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice şi

nu este viciat.

Astfel, se impune a fi notat că, obligația trebuie executată cu bună-credință, buna-credință fiind o cerință legală, potrivit căreia părțile contractante trebuie să-şi execute obligațiile asumate astfel încât efectele contractului să corespundă, în cel mai înalt grad, voinței lor reale.

Subsecvent, judecătorul reține că, reieșind din conținutul contractului litigios, la pct. 3, la rubrica: „Plata și reducerile", se menționează că, în baza pct. 7.1. al contractului de furnizare, decontarea cu furnizorul pentru marfa livrată se efectuează de către cumpărător în termen de 30 de zile calendaristice din momentul livrării mărfii. (f.d. 24 verso)

Distinct de cele menţionate, în speță se va reitera că, obligația este un raport juridic de drept civil în care o parte, numită creditor, are posibilitatea de a pretinde celeilalte părţi, numită debitor, să execute o prestație sau mai multe prestații ce pot fi de a da, a face sau a nu face, de regulă, sub sancțiunea constrângerii de stat.

Mai mult că, pentru existența raportului obligațional urmează a fi întrunite cele trei elemente esențiale și anume, părțile (creditorul – subiectul activ și debitorul – subiectul pasiv), conținutul raportului obligațional, ce constă în toate drepturile de creanță şi obligațiile corelative care aparțin sau incumbă subiectelor sale și obiectul raportului juridic de obligații, ce reprezintă conduita concretă la care este îndreptățit subiectul activ şi de care este ținut subiectul pasiv.

Raportând prevederile legale citate supra la circumstanțele cauzei, judecătorul constată că, facturile fiscale anexate la materialele cauzei, corespund condițiilor de valabilitate ale actului juridic, totodată întrunesc cele trei elemente esențiale ale raportului juridic obligațional, inclusiv, și obiectul raportului juridic, ce reprezintă obligația debitorului Î.C.S. „Vistarcom" S.R.L., de a achita suma pentru marfa primită, or, probe contrare în acest sens nu au fost prezentate.

Tot aici, se reține că deși conform actelor prezentate suma datoriei constituie 41 603,39 lei, prin cererea de chemare în judecată, partea reclamantă solicită încasarea datoriei în mărime de 40 905,93 lei.

Astfel, conform art. 60 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acţiunii.

Potrivit art. 166 alin. (1) al Codului de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

Judecătorul atestă, că prevederile menționate mai sus, reflectă caracterul devolutiv (limitele de expunere) al unui proces civil, unde concluziile instanței trebuie să vizeze strict temeiurile invocate în acțiune, obiectul și părțile acestui proces.

În acest sens, dat fiind faptul că s-a stabilit cu certitudine că, partea pârâtă Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L. nu și-a executat obligațiile asumate prin contractul de furnizare și prin semnarea facturilor fiscale, judecătorul consideră necesar de a admite cerința reclamantei de încasare de la Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L. în beneficiul „Proaspat-Prod” S.R.L., a datoriei în sumă totală de 40 905,93 lei, conform solicitărilor înaintate.

În ceea ce privește argumentul părții pârâte referitor la neconcordanțele dintre suma pretinsă și lista facturilor depuse la dosar, judecătorul notează că, în urma verificării riguroase a probelor prezentate de partea reclamantă, s-a constatat că factura fiscală din 18 decembrie 2024 (f.d. 53 verso) nu se regăsește în actul de verificare, iar o serie de alte facturi au fost anexate în dublu exemplar. (f.d. 54-55 verso, 57-58, 62-63 verso).

În consecință, la stabilirea sumei finale datorate au fost luate în calcul exclusiv facturile fiscale reflectate în actul de verificare, fiind înlăturate cele necorespunzătoare.

Totodată, judecătorul reține că, partea pârâtă, prin referința depusă, în susținerea poziției de respingere a acțiunii, a invocat faptul că, S.R.L. „Proaspat-Prod” a înregistrat neexecutări și livrări incomplete ale comenzilor transmise prin portalul contractual. Pentru aceste încălcări, Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L. a emis pretenții în temeiul pct. 8.4.1 și 8.4.2, în cuantum total de 40 905,60 lei. Pretențiile, împreună cu actele justificative, au fost expediate și recepționate de reclamantă. Reclamanta nu a contestat pretențiile respective în termenul contractual de 7 zile și nici nu a prezentat, în acel termen, probe care să infirme comenzile, cantitățile nelivrate ori calculul penalităților. Conform pct. 7.6 și 8.9, tăcerea sa a produs efectul contractual al acceptării tacite. În consecință, Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L. a reținut suma de 40905,60 lei din mijloacele ce urmau a fi achitate furnizorului. Reținerea nu reprezintă refuz arbitrar de plată, ci executarea unui mecanism bilateral prevăzut expres de contract, acceptat de ambii profesioniști la semnarea acestuia.

Referitor la argumentele părții pârâte specificate supra, inițial, judecătorul consideră necesar de a remarca că, potrivit pct. 6.5. din contractul de furnizare nr. 182/21-K/30 din 31 decembrie 2020 încheiat între Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L. și „Proaspat-Prod” S.R.L., *dacă faptul livrării necorespunzătoare calitativ și/sau cantitativ se constată după primirea acesteia de către cumpărător, cumpărătorul transmite furnizorului o pretenție cu indicarea faptelor constatate de livrare a mărfii necalitative.* Furnizorul în termen de 48 de ore din ziua primirii pretenției și actului privind neconcordanța mărfii cerințelor și/sau înțelegerile declarate, pe cont propriu și cu forțe proprii, este obligat să înlăture încălcările admise prin *livrare suplimentară/ridicarea mărfii* necorespunzătoare și înlocuirea acesteia cu marfă de calitate corespunzătoare.

Conform pct. 8.4.1. din același contract contract, *dacă cererea cumpărătorului nu a fost executată,* furnizorul se obligă să achite cumpărătorului penalitate în mărime de 40% din suma mărfii comandate. Faptul notificării furnizorului despre existența cererii se

confirmă prin vizualizarea și/sau conformarea cererii pe portal, precum și prin obligațiile sale indicate în pct. 5.4, 5.5. și 5.8. ale prezentului contract.

Potrivit pct. 8.4.2. din contractul menționat, la livrarea mărfii în cantitate mai mică de 90 % din volumul/cantitatea mărfii comandate pentru fiecare articol indicat în cerere, furnizorul se obligă să achite cumpărătorului penalitate în mărime de 10 % din suma mărfii nelivrate.

Conform pct. 7.6 din contractul de furnizare, cumpărătorul are dreptul, în mod independent și fără coordonare suplimentară cu furnizorul, în baza prezentului contract și a pretenției scrise transmise furnizorului, să rețină costul serviciilor acordate/prestate, dar neachitate de furnizor, penalitatea calculată și/sau venitul nelegal și/sau amenda achitată/aplicată etc, conform pct. 6.5, 6.6, 8.2, 8.4.1 – 8.4.6, 8.7, 8.9 și altor puncte ale prezentului contract, din mijloace bănești ce urmează a fi achitate furnizorului pentru marfa livrată. Furnizorul are dreptul să conteste pretenția înaintată în termen de 7 zile de la data primirii acesteia. Dacă furnizorul nu contestă pretenția înaintată în termenul prevăzut, aceasta se consideră acceptată tacit.

Așadar, la caz, judecătorul apreciază critic argumentele părții pârâte aduse în susținerea poziției sale, or, se reiterează că, potrivit pct. 6.5 din contract, în cazul în care livrarea necorespunzătoare calitativ și/sau cantitativ se constată ulterior primirii mărfii, cumpărătorul are obligația procedurală strictă de a transmite furnizorului o pretenție însoțită de actul privind neconcordanța mărfii, acordându-i acestuia un termen de 48 de ore pentru înlăturarea încălcărilor (*prin livrare suplimentară sau înlocuire*). Doar în ipoteza neexecutării acestei obligații de remediere devin aplicabile penalitățile prevăzute la pct. 8.4.1 (40% din suma mărfii comandate) sau pct. 8.4.2 (10% din suma mărfii nelivrate).

Totodată, deși pct. 7.6 din contract, oferă cumpărătorului dreptul de a reține penalitățile din sumele datorate furnizorului, acest drept este condiționat strict de existența unei pretenții scrise *întemeiate și dovedite* conform procedurii contractuale de constatare a abaterilor cantitative/calitative.

Așadar, din materialele cauzei rezultă cu claritate că, partea pârâtă Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L. nu a prezentat nici o dovadă privind notificarea prealabilă a furnizorului cu privire la lipsa sau necorespunderea mărfii (notificarea pe portal, procesele-verbale de neconcordanță ori somația inițială privind livrarea necorespunzătoare, conform pct. 6.5). Or, la dosar a fost depusă doar o pretenție directă de încasare/reținere a penalității de 40 905,60 lei, contestată prompt de către S.R.L. „Proaspat-Prod”, care a solicitat achitarea restanței. (f.d. 84-85, 92)

În consecință, judecătorul concluzionează că, operarea reținerii sumei de 40 905,60 lei de către pârâta Î.C.S. „Vistarcom” S.R.L. are un caracter unilateral și nejustificat.

Prin omisiunea de a dovedi respectarea procedurii prealabile obligatorii de constatare a livrării incomplete (prevăzută de pct. 6.5 din contract) și de notificare a abaterilor pe portal (conform pct. 8.4.1 al contractului), pârâta nu a probat însăși fapta generatoare de penalități. În lipsa acestei dovezi, invocarea efectului acceptării tacite (pct. 7.6 și 8.9 din contract), nu poate legaliza o reținere din plățile datorate pentru marfa efectiv livrată, tăcerea neputând produce efecte juridice în privința unor penalități lipsite de suport probator.

Prin urmare, se constată cu certitudine că, refuzul pârâtei de a achita diferența de 40 905,60 lei constituie o neexecutare a obligației de plată a prețului mărfii livrate, astfel, acțiunea reclamantei S.R.L. „Proaspat-Prod" fiind, sub acest aspect, întemeiată.

De asemenea, se atestă că, prin cererea de chemare în judecată, partea reclamantă S.R.L. „Proaspat-Prod" a solicitat din contul părții pârâte Î.C.S. „Vistarcom" S.R.L. încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 6719,54 lei.

În acest sens, judecătorul consideră relevante prevederile art. 942 alin. (1), (2) din Codul civil, conform cărora, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobânda de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Potrivit art. 874 alin. (1) al Codului civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Astfel, examinând calculul dobânzii de întârziere prezentat de partea reclamantă, se constată că acesta a fost efectuat pentru toate sumele neachitate aferente fiecărei facturi fiscale, din data imediat următoare scadenței fiecărei facturi fiscale și până la data de 17 martie 2026 (f.d. 68-68 verso). Reieșind din conținutul acțiunii, partea reclamantă a indicat că în conformitate cu prevederile contractuale, termenul de plată constituie 5 zile bancare din momentul livrării mărfii. Respectiv, calculul dobânzii de întârziere a fost efectuat pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare expirării termenului de plată de 5 zile bancare și până la data de 17 martie 2026.

În altă ordine de idei, se atestă că, partea reclamantă în conținutul observațiilor la referință, a indicat că, potrivit pct. 7.1. din contractul de furnizare, coroborat cu pct. 3 din

Anexa nr. 2, termenul contractual de achitare a mărfii este de 30 de zile calendaristice de la livrare. Mențiunea din cererea de chemare în judecată înaintată referitoare la termenul de 5 zile bancare, constituie o eroare materială de redactare. Respectiv, dobânda de întârziere urmează a fi calculată începând cu ziua imediat următoare expirării termenului contractual de 30 de zile calendaristice aferent fiecărei facturi.

Așadar, în condițiile în care partea reclamantă și-a modificat ipoteza de calcul a dobânzii de întârziere (de la termenul de 5 zile bancare la cel de 30 de zile calendaristice), însă nu a depus la dosar un calcul reevaluat, desfășurat și concretizat pentru fiecare factură în parte în raport cu noul termen indicat, judecătorul se află în imposibilitate de a verifica justețea și întinderea reală a acestei pretenții.

Or, sarcina probării sumei pretinse și prezentarea unui calcul clar, inteligibil și verificabil îi revine în exclusivitate părții reclamante, conform principiului contradictorialității și al sarcinii probei. Simpla mențiune privind aplicarea noului termen de 30 de zile, în lipsa unui tablou de calcul explicit corelat cu datele livrărilor, scadențele exacte și perioadele recalculate de întârziere, lipsește cerința respectivă de suport probatoriu.

Prin urmare, având în vedere neprezentarea calculului desfășurat ajustat noilor temeiuri invocate, cerința părții reclamante privind încasarea dobânzii de întârziere este una neîntemeiată și neprobată, motiv pentru care urmează a fi respinsă.

De asemenea, se atestă că, prin cererea de chemare în judecată, partea reclamantă a solicitat compensarea din contul părții pârâte a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat în mărime de 1954,98 lei și taxa de timbru în sumă de 200,00 lei achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit cu art. 82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform pct. 1.1.3. din Anexa nr.1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, […] cuantumul taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial, dacă valoarea acţiunii este de 50001–1500000 lei […] constituie 2050 lei + 3% din valoarea acţiunii care depășește 50001 lei.

În conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios

administrativ, precum şi pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac. (2) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezenta lege. (3) Prin derogare de la alin. (1), nu se percepe taxă de timbru de la autoritățile şi instituțiile publice în acţiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul public naţional. (4) Taxa de timbru constituie 200 de lei. *Notă*: Se declară neconstituțional textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.” din teza întâi şi textul „şi nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul” din teza a doua a art. 2 alin. (2) conform Hot. Curţii Constituţionale nr. 20 din 26.09.2024, în vigoare 26.09.2024.

Din actele cauzei se constată că, prin ordinul de plată nr. ***** din 17 aprilie 2026, se confirmă că, „PROASPAT-PROD” S.R.L., la depunerea acțiunii, a achitat taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, prin ordinul de plată nr. ***** din 17 aprilie 2026 și ordinul nr. 772 din 9 iunie 2026 se atestă că, „PROASPAT-PROD” S.R.L., la depunerea cererii de chemare în judecată, a achitat taxa de stat în mărime de 1954,98 lei. (f.d. 2, 3, 4)

Așadar, pornind de la temeinicia pretențiilor patrimoniale invocate care urmează a fi admise, judecătorul consideră necesar de a încasa din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 1460,20 lei și taxa de timbru în sumă de 200,00 lei, iar în total suma de 1686,20 lei.

Deci, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia judecătorului este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți și administrării acestora, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

Sintetizând cele elucidate și constatate, judecătorul ajunge la concluzia de admitere parțială a cererii de chemare în judecată depusă de „PROASPAT-PROD” S.R.L. împotriva Î.C.S. „VISTARCOM” S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 94, art. 238-241 și art. 276^2 - 276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de „PROASPAT-PROD” S.R.L. împotriva Î.C.S. „VISTARCOM” S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea

dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Î.C.S. „VISTARCOM” S.R.L. în beneficiul „PROASPAT-PROD” S.R.L. datoria ce rezultă din facturile fiscale în mărime totală de 40 905,93 (patruzeci mii nouă sute cinci lei și 93 bani) lei; cheltuielile de judecată în sumă de 1686,20 (una mie șase sute optzeci și șase lei și 20 bani) lei, constituite din taxa de stat proporțional părții admise din acțiune, *iar în total suma de 42 592,13 (patruzeci și două mii cinci sute nouăzeci și doi lei și 13 bani) lei*.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca neîntemeiată.

În temeiul art. 255 din Codul de procedură civilă, se stabilește termen pentru executarea benevolă a prezentei hotărâri judecătorești, de cel mult 15 zile de la rămânerea definitivă. Se explică că, după expirarea termenului de executare benevolă, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător Galina CIOBANU